

жены и замазаны съ глиня; по врѣмя подкачилъ да си прави кѣщѣ отъ камъне и отъ изсушены гнѣле и най-напокомъ измѣдрилъ да прави кырпичи и тиглы отъ прѣсть па да гы пече въ нещъ та съ тѣхъ да си гради. Испрьво му ся велаждало да ѣде сурово жито и да глѣта бобѣ съ шпѣ, а испослѣ му ся видѣло по-добро да го пече и вари. По врѣмя чловѣкъ по-легка-легка достигналъ прѣвъ да тлѣче и маже съ камыкъ о камыкъ жито-то и праха му — брашно-то — да меси съ водѣ та да пече хлѣбѣ. Испрьво чловѣкъ ся благодарилъ да си гаси жѣдѣ-тѣ съ студенѣ водѣ отъ изворѣ, а отпослѣ изнамѣрилъ, че смачкано и испѣдено грозде дава по-сладко и по-угодно питіе.

Кога видѣлъ чловѣкъ, че съ трудъ и съ залѣганіе може по-добрѣ да си посрѣщне и задоволи по-трѣбы-ты, погрыжилъ ся еще и какъ да гы задоволи *по-лесно*, сиречь съ по-малко трудъ да може да ся подряди съ тѣхъ. Испрьво, кога му ся дощяше мясо, той ся мѣчилъ да улови дивечъ; испослѣ одному дошло на умъ че всякога, колчимъ му ся пощѣ мясо, не ще ся намѣри готовъ дивечъ, а ще трѣбува да иде да го трѣси; за това помыслилъ, че по-лесно бы было да набере на купъ питомны добычета па да гы насе и котка, та кога му дотрѣбува, да ся храни не само съ мясо-то, а и съ млѣко-то имъ и да ся обличя съ кожи-ты имъ; така чловѣкъ отъ ловець станѣлъ *пастырѣ*. Така сѣщо и оня, кой-то работилъ, вѣдилъ и опитомявалъ растенія, опыталъ, че земля-та кога ся копае и рови, ражда много по-добрѣ отъ некопанѣ землѣ, и намыслилъ, че добытъкъ-тѣ кой-то другъ неговъ побратимъ бѣше вече опитомилъ, може да ся впрягне и да ся тури да влѣче остро же-